

částí dražby a že úmysl prodatelů směřoval jen k tomu, by tím, že dali kupiteli podepsati zároveň s dražebními podmínkami předložené a jako kupní smlouvy označené formuláře, zjednali platnost dražbě pro zmatečnost neplatné, tímto postupem obcházelí tedy zákon. Na tom nemění ničeho okolnost, že prý Petr S. každému vydražiteli i žalovanému, před podepsáním domnělou »kupní smlouvu« přečetl a že i žalobci veškerá tato prohlášení podepsali po skončení dražby najednou. Tuto dražbu nutno pokládati za jeden celek, tedy i podepsání dražebních podmínek a oněch prohlášení za část jednání proti zákonu provedeného; z těchto důvodů nemůže tudíž považováno býti ani toto prohlášení za ujednání závazné kupní smlouvy nebo smlouvy jinaké. Jen tehdy byl by tu platný žalobní důvod, kdyby sporné právní jednání nesouviselo časově a místně s neplatnou dražbou, kdyby tedy bylo po schválení kupů žalobci došlo k ujednání tržové smlouvy, jak vlastně strany podle odst. VIII. onoho prohlášení ze dne 30. prosince 1925 měly na mysli.

Čís. 7138.

Není důvodem k odkladu exekuce dražbou movitostí, byla-li třetí osobě povolena exekuce zabavením a příkázáním k vybrání nároku dlužníkovy na vydání věcí těch, jež má vymáhající věřitel ve své moci a jež odpírá vydati oné třetí osobě.

(Rozh. ze dne 10. června 1927, R I 481/27.)

Vymáhající věřitel Josef H. zabavil movitosti dlužníkovy, jež byly v domě Josefem H-em vydraženém. Na některé z těchto movitostí byla povolena exekuce Františku H-ovi zabavením a příkázáním nároků na vybrání věcí těch. Vymáhající věřitel Josef H. projevil nesouhlas s vydáním předmětů těch Františku H-ovi. Dražba věcí byla stanovena na 29. ledna 1927. Návrhu Františka H-a, by byl odložen dražební rok stanovený na 29. ledna 1927 na dobu, dokud vymáhající věřitel Josef H. neprohlásí svůj souhlas s vydáním předmětů, na něž byla povolena exekuce Františku H-ovi, výkonnému orgánu pokud se týče pro případ jeho nesouhlasu do doby, až František H. se domůže žalobou vydání věcí těch, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Nabyla-li vymáhající strana exekučního práva zástavního a byl-li jí povolen prodej zabavených věcí, je s ohledem na ustanovení § 16 ex. ř. v řízení pokračovati z moci úřední, a může odložení exekuce býti povoleno jen z důvodů § 42 ex. ř. Důvod takový uplatňován nebyl a nemá na postup dražebního řízení vlivu okolnost, že bylo povoleno Františku H-ovi usnesením ze dne 5. prosince 1926 zabavení nároku na vydání zabavených věcí výkonnému orgánu k provedení zabavení podle § 327 ex. ř. Prodejové řízení, již povolené, musí býti skončeno, další věřitelé k němu přistupují a pořadí zástavních práv nepřichází nyní vůbec v úvahu, nýbrž až teprve při rozvrhu (§ 285 a násl. ex. ř.). Návrh Františka H-a, aby byl prodej zabavených věcí odložen

až do doby, kdy Josef H. prohlásí souhlas s vydáním svršků výkonnému orgánu, nemá v zákoně opory a byl proto zamítnut.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest mylným názor, z něhož vychází dovolací rekurs, že k odkladu exekuce stačí již samo nebezpečí nenahraditelné nebo těžko napravitelné újmy hrozící ze započetí nebo z pokračování v exekuci tomu, kdo žádá za odklad exekuce (§ 44 první odst. ex. ř.). Aby mohl býti odklad exekuce povolen, musel by tu, i kdyby bylo lze mluvit o onom nebezpečí (viz G. U. n. ř. 2285) býti ještě také některý z důvodů uvedených v § 42 čís. 1 až 8 ex. ř. nebo na jiných místech ex. ř. pro povolení odkladu exekuce. Povolení exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároku povinného na vydání movitostí proti třetímu, jenž movitosti má ve své moci, ale odepírá je vydati (§§ 262, 325 ex. ř.) a případná nutnost nastoupiti žalobou proti tomuto třetímu o vydání dotyčných věcí, nespadá pod žádný v § 42 a jinde v ex. řádě uvedený důvod odkladu exekuce a rekursní soud pro nedostatek zákonem pro odklad exekuce požadovaného důvodu právem zamítl návrh dovolacího rekurenta na odložení exekuce vedené jiným věřitelem na movitosti, na jejichž vydání si dlužníkův nárok dovolací rekurent dal zabavit a přikázati.

Čís. 7139.

Příslušela-li žalobci v době podání žaloby dispozice nad celou pohledávkou převyšující 20.000 Kč a byla-li teprve po zahájení ústního jednání část pohledávky postoupena, takže pak pohledávka nepřevyšovala již 20.000 Kč, patří věc před senát. Řízení o žalobě před samosoudcem, počínajíc prvním ústním líčením, jest tu zmatečným (§ 477 čís. 2 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 10. června 1927, R I 494/27.)

Ve sporu šlo o zaplacení 17.211 Kč 98 h za stavitelské práce spojené s výpravou atelieru žalovaného. Původní účet žalobcův za stavitelské práce ze dne 30. listopadu 1925 zněl na zažalovaný peníz. Na námítky žalovaného proti přiměřenosti zažalovaného peníze podal soudní znalec dne 14. srpna 1926 posudek, že žalobcův účet o provedených úpravách a opravách činil by správně 40.525 Kč 11 h, na základě plánů, výkazů, zkontrolování na místě samém a množství těchto prací. Při ústním přelíčení dne 27. ledna 1927 prohlásil znalec, že se žalobce v účtu dopustil chyby ve sčítání. Bylo zjištěno, že žalobce postoupil dne 15. prosince 1926 24.123 Kč 64 h s 10³/₄% úrokem ode dne předání stavby Františku F-ovi a že právě tato postoupená částka jest rozdílem mezi penízem zjištěným soudním znalcem 40.525 Kč 11 h a původně zažalovanými 17.211 Kč 98 h. Podle spisů zažaloval dne 8. ledna 1927 Franti-